

Sygnatura akt I C 1648/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Jelenia Góra, dnia 07-11-2013 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Paweł Siwek

Protokolant: Marcin Szczypiński

po rozpoznaniu w dniu 29-10-2013 r. w Jeleniej Górze

sprawy z powództwa J. P., S. P., M. P. (1) prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą (...) s.c.(...) w J.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. solidarnie na rzecz powodów J. P., S. P., M. P. (1) prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą (...) s.c.(...) w J. kwotę 1.917,90 zł (jeden tysiąc dziewięćset siedemnaście złotych dziewięćdziesiąt groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 23 czerwca 2012 roku do dnia zapłaty,

II. dalej idące powództwo oddala,

III. zasądza od strony pozwanej solidarnie na rzecz powodów kwotę 736 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 600 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 30 lipca 2012 r. J., S. i M. P. (1) wspólnicy (...) s.c.(...) w J. domagali się solidarnie zasądzenia od (...) S.A. w W. kwoty 2.028,20 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 23 czerwca 2012 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu swojego pozwu powodowie wskazali, iż w dniu 21 maja 2012 r. doszło do uszkodzenia pojazdu marki V. (...) numer rejestracyjny (...) z winy sprawcy mającego wykupioną polisę OC u strony pozwanej.

Z oględzin pojazdu dokonanych w dniu 23 maja 2012 r. oraz wyceny wartości samochodu oraz kosztów jego naprawy wynikało, że koszt jego naprawy byłby wyższy od wartości pojazdu, toteż strona pozwana stwierdziła wystąpienie tzw. szkody całkowitej i ustaliła odszkodowanie w wysokości 2.700 zł.

Kwotę tę strona pozwana uiściła w dniu 15 czerwca 2012 r.

W związku z zaistniałym zdarzeniem powodowie wynajęli poszkodowanym pojazd zastępczy, obciążając ich fakturą VAT (...) na kwotę 2.878,20 zł za okres od dnia 21 maja 2012 r. do dnia 16 czerwca 2012 r., czyli do dnia zapłaty przez stronę pozwaną odszkodowania.

Poszkodowani dokonali cesji wierzytelności z tytułu należnego odszkodowania od strony pozwanej na rzecz powodów.

Strona pozwana jedynie częściowo spełniła swój obowiązek odszkodowawczy ograniczając się do zwrotu kosztów poniesionych z tytułu holowania uszkodzonego pojazdu oraz wypłaty kwoty 849,60 zł z tytułu zwrotu kosztów wynajęcia samochodu.

Strona pozwana ograniczyła wysokość odszkodowania wskutek przyjęcia, iż wynajęcie samochodu było uzasadnione jedynie przez okres 10 dni, jak również przez przyjęcie, że wysokość dziennej stawki czynszu najmu winna wynosić 85 zł.

Poszkodowani uiszcili na rzecz powodów kwotę 2.878,20 zł z tytułu kosztów wynajęcia samochodu zastępczego.

W odpowiedzi na pozew (...) S.A. w W. wniosło o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu swojego stanowiska strona pozwana wskazała, że bezsporne jest w sprawie, że w dniu 21 maja 2012 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzony został pojazd V. (...) nr rej. (...) stanowiący przedmiot współwłasności G. G. i M. T.. Poza sporem jest także, iż za skutki wspomnianej kolizji odpowiada strona pozwana jako ubezpieczyciel OC sprawcy szkody.

M. T. w dniu 21 maja 2012 r. wynajął u powodów pojazd zastępczy K. (...) i zawarł z powodami umowę cesji wierzytelności na mocy, której przełał na ich rzecz wierzytelność obejmującą prawo zwrotu kosztów z tytułów najmu auta zastępczego. Z uwagi na cesję poszkodowani nie zostali obciążeni jakimikolwiek kosztami za najem pojazdu zastępczego.

Następnie powodowie, na podstawie wystawionej przez siebie faktury, wystąpili do pozwanego z żądaniem zwrotu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego w wysokości 2.878,20 zł. Strona pozwana pokryła koszty najmu pojazdu do kwoty 850 zł uznając za zasadny najem pojazdu okres 10 dni, tj. od dnia zgłoszenia szkody tj. 21 maja 2012 r. do dnia poinformowania poszkodowanego o szkodzie całkowitej tj. 23 maja 2012 r. oraz dodatkowo 7 dni na zagospodarowanie pojazdu, wg stawki 85 zł za dobę najmu.

W ocenie strony pozwanej M. T. winien był nabyć pojazd w miejsce pojazdu zastępczego do dnia 30 maja 2012 r., albowiem od dnia 23 maja 2012 r. miał świadomość, że szkoda będzie likwidowana jako szkoda całkowita.

Ponadto strona pozwana zarzuciła, że M. T. miał możliwość wynajęcia pojazdu zastępczego za kwotę 67 – 72 zł brutto za dobę.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 maja 2012 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzony został pojazd marki V. (...) nr rej. (...) stanowiący przedmiot współwłasności G. G. i M. T..

Sprawca zdarzenia posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej w (...) S.A. w W..

(Dowód: - okoliczność bezsporna

- zaświadczenie z dnia 29.05.2012 r. k. 93)

W okresie od 21 maja 2012 r. do dnia 16 czerwca 2012 r. M. T. wynajmował od J. P., S. P. i M. P. (1)wspólników (...) s.c.(...) w J.samochód zastępczy marki K. (...)za stawkę 90 zł netto.

(Dowód: - umowa najmu samochodu z dnia 21 maja 2012 r. k. 9)

Za 26 dni wynajmu pojazdu zastępczego M. T. zapłacił kwotę 2.878,20 zł.

(Dowód: - faktura VAT k. 10

- dowód wpłaty k. 14)

Umową z dnia 21 maja 2012 r. G. G. i M. T. dokonali na rzecz J. P., S. P. i M. P. (1)wspólników (...) s.c.(...) w J.cesji wierzytelności wobec (...) S.A. w W. z tytułu zdarzenia z dnia 21 maja 2012 r.

(Dowód: - umowa z dnia 21.05.2012 r. k. 11)

W dniu 15 czerwca 2012 r. na konto G. G. wpłynęło odszkodowanie w kwocie 2.700 zł.

(Dowód: - potwierdzenie przelewu k. 7)

Pismem z dnia 02 lipca 2012 r. (...) S.A. w W. przyznało G. G. odszkodowanie z tytułu wynajęcia pojazdu zastępczego w kwocie 849,60 zł.

(Dowód: - pismo z dnia 02.07.2012 r. k. 13)

Pismem z dnia 17 lipca 2012 r. pełnomocnik J. P., S. P. i M. P. (1)wspólników (...) s.c.(...) w J.wezwał (...) S.A.w W.do kwoty 2.028,20 zł wraz z odsetkami.

(Dowód: - pismo z dnia 17.07.2012 r. k. 15)

Koszt wynajęcia samochodu zastępczego o klasie zbliżonej do pojazdu poszkodowanych to kwota od 120 zł – 140 zł brutto za dobę.

(Dowód: - pismo z dnia 23.01.2013 r. k. 139)

- pismo z dnia 05.02.2013 r. k. 142)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w znaczącej części.

Zgodnie z art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

Na mocy art. 822 § 1 i 4 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

Stosownie zaś do treści art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r., o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003 r., Nr 124, poz. 1152 z późn. zm.) zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie lub świadczenie z tytułu ubezpieczenia obowiązkowego na podstawie uznania roszczenia uprawnionego z umowy ubezpieczenia w wyniku ustaleń, zawartej z nim ugody, prawomocnego orzeczenia sądu lub w sposób określony w przepisach ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta.

Zgodnie z wyżej cytowanym art. 822 § 1 k.c. oraz art. 34 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń z tytułu ubezpieczenia OC ma charakter wtórny wobec odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem, nie może ona wykraczać poza granice odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub osoby kierującej pojazdem, a ponadto zakres obowiązku odszkodowawczego zakładu ubezpieczeń jest ograniczony do wysokości sumy gwarancyjnej.

Na mocy art. 363 § 1 k.c. naprawienie szkody powinno nastąpić według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Ze względu jednakże na

regulację art. 805 § 2 pkt. 1 k.c. odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń ogranicza się do wypłaty odszkodowania w pieniądzu.

W zakresie kosztów najmu pojazdu zastępczego to w orzecznictwie wskazuje się, iż odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego niesłużącego do prowadzenia działalności gospodarczej obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego (uchwała składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2011 r., III CZP 5/11, Lex nr 1011468).

Przechodząc do okoliczności faktycznych, to bezspornym w sprawie było, że w dniu 21 maja 2012 r. na skutek kolizji drogowej uszkodzeniu uległ samochód marki V. (...) nr rej. (...) stanowiący przedmiot współwłasności G. G. i M. T..

Nie było również sporne, że sprawca zdarzenia posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej w (...) S.A. w W. i w związku z tym strona pozwana winna była dokonać likwidacji szkody.

Strona pozwana nie kwestionowała także, że co do zasady winna była wypłacić poszkodowanym zwrot kosztów wynajmu pojazdu zastępczego. Co też uczyniła przynajmniej pismem z dnia 02 lipca 2012 r. odszkodowanie z tego tytułu w kwocie 849,60 zł.

Przy czym jednak sama faktura wystawiona za wynajem pojazdu zastępczego opiewała na kwotę 2.878,20 zł.

Niekwestionowaną umową z dnia 21 maja 2012 r. G. G. i M. T. dokonali na rzecz powodów cesji wierzytelności wobec strony pozwanej z tytułu zdarzenia z dnia 21 maja 2012 r.

Biorąc powyższe pod uwagę należało zatem odnieść się do kwestii jaki był uzasadniony okres wynajmu pojazdu zastępczego i jaka była uzasadniona stawka dzienna za wynajem tego pojazdu.

W ocenie Sądu Rejonowego uzasadniony był okres wynajmu pojazdu zastępczego do dnia 15 czerwca 2012 r., kiedy to na konto G. G. wpłynęło odszkodowanie w kwocie 2.700 zł za uszkodzony pojazd.

Do tego dnia poszkodowani nie mieli bowiem możliwości likwidacji szkody, a konkretnie zakupu innego pojazdu w miejsce uszkodzonego (ze względu na koszty naprawy przekraczający wartość pojazdu przed zdarzeniem, szkoda została zakwalifikowana jako szkoda całkowita).

W tym zakresie nie można było podzielić stanowiska strony pozwanej, która wskazywała że poszkodowani mieli obowiązek podjąć działania związane z nabycie nowego pojazdu już od 23 maja 2012 r., kiedy to M. T. uzyskała informację uznaniu uszkodzeń pojazdu V. (...) za szkodę całkowitą plus dodatkowe 7 dni. I w rezultacie zaprzestać z korzystania z pojazdu zastępczego do dnia 30 maja 2012 r.

Strona pozwana pominęła bowiem jeden istotny aspekt, a mianowicie iż aby nabyć inny pojazd w miejsce uszkodzonego, należy dysponować na ten cel odpowiednimi środkami pieniężnymi.

Tymczasem strona pozwana nie wykazała, że poszkodowani przed otrzymaniem odszkodowania posiadali możliwości finansowe na zakup innego pojazdu.

A na brak możliwości finansowych wskazywał w swoich zeznaniach poszkodowany M. T..

Uwzględniając to trzeba było zatem stwierdzić, że poszkodowani mieli możliwość zakupu innego pojazdu w miejsce uszkodzonego V. (...) najwcześniej w dniu 15 czerwca 2012 r. kiedy to otrzymali odszkodowanie.

A zatem w konsekwencji uzasadniony okres wynajmu pojazdu zastępczego wynosił 25 dni (a nie 26 dni jak wynikało z faktury).

Przechodząc zatem dalej należało się odnieść również do stawki dobowej za wynajem tegoż pojazdu zastępczego.

Strona pozwana argumentowała, że stawka ta powinna się wahać od 67 zł do 72 zł brutto za dobę (przy czym sama przyjęła stawkę 85 zł brutto za dobę - k. 13). Równocześnie powołała się na cenniki firm (...), (...) sp. z o.o." i (...).

Odnośnie firmy (...) to Sądowi nie udało się uzyskać wiarygodnej informacji odnośnie stosowanych przez nich stawek, albowiem korespondencja skierowana na adres firmy w K. nie została odebrana. Ale zapoznając się już tylko z dołączonym do odpowiedzi na pozew wydrukiem ze strony internetowej firmy, trzeba było zauważyć, że nie prowadzi ona wynajmu pojazdów w okolicach J.. Niewłaściwym zatem było odwoływanie się do stawek stosowanych przez tą firmę.

Co do firmy (...) to na zapytanie Sądu udzieliła ona odpowiedzi, że koszt wynajmu pojazdu w tej klasie w jakiej był użytkowany pojazd zastępczy to kwota 140 zł brutto za dobę.

I wprawdzie analizując dołączony do odpowiedzi wydruk (k. 49) można było dostrzec i kwotę 110 zł za dobę. Ale trzeba było przy tym zwrócić uwagę na dwie rzeczy.

Po pierwsze stawka 110 zł na dobę obowiązywała przy okresie wypożyczenia od 15 do 30 dni. Dla tutejszego Sądu nie było wiadomym czy firma stosuje obniżone stawki, jeżeli klient decyduje się na dłuższe wypożyczenie samochodu od razu przy zawarciu umowy, czy też obniżona stawka jest stosowana po zakończeniu wynajmu uwzględniając rzeczywisty okres jego trwania (poszkodowani nie mogli przewidzieć czasu wynajmu pojazdu).

Po drugie stawka 110 zł brutto za dobę odpowiada ok. 90 zł netto za dobę. A zatem stawce przyjętej przez powodów przy wynajmie pojazdu zastępczego poszkodowanym.

To zaś świadczyło, że w tej klasie samochodów obie firmy – (...) i powodów stosują te same stawki.

Natomiast (...) stosuje stawki w tym segmencie pojazdów w kwocie 120 zł brutto za dobę, a w przypadku dłuższego wynajmu faktycznie niższe. Jednakże odnośnie dłuższego okresu wynajmu, to pozostały te same wątpliwości jak w przypadku firmy (...) w jakich przypadkach stosuje się obniżone stawki.

Niezależnie od tego jedna firma stosująca niższe stawki za wynajem samochodu, nie mogła przesądzić o tym że powodowie stosują stawki za wynajem pojazdu zastępczego wyższe niż średnia obowiązująca na rynku lokalnym.

I dlatego ostatecznie Sąd Rejonowy przyjął, że koszt wynajmu pojazdu zastępczego w wysokości 90 zł netto za dobę znajduje uzasadnienie.

W konsekwencji za celowy i ekonomicznie uzasadniony wydatek na najem pojazdu zastępczego należało uznać kwotę 2.767,50 zł (25 dni*90 zł + 23% podatku VAT).

A skoro strona pozwana wypłaciła (okoliczność niekwestionowana) z tego tytułu odszkodowanie w kwocie 849,60 zł zasadne było żądanie pozwu do kwoty 1.917,70 zł.

W kwestii odsetek Sąd orzekł stosownie do treści art. 481 § 1 i 2 k.c., który stanowi, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności. Jeżeli stopa odsetek nie była z góry oznaczona należą się odsetki ustawowe.

Strona pozwana zgodnie z art. 817 § 1 k.c. miała obowiązek spełnić świadczenie związane ze szkodą w terminie 30 dni od dnia zgłoszenia zdarzenia.

Powodowie domagali się zapłaty odsetek ustawowych od dnia 23 czerwca 2012 r.

Skoro strona pozwana nie kwestionowała, że termin ten był wcześniejszy niż wynikający z art. 817 § 1 k.c., również w tym zakresie żądanie powodów należało uwzględnić.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz art. 100 k.p.c.

Zgodnie z tym pierwszym przepisem strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata (radcę prawnego) zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata (radcy prawnego), koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony.

Natomiast na mocy drugiego w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczącej części swego żądania.

W niniejszej sprawie na koszty procesu w przypadku powodów złożyła się opłata sądowa 102 zł, opłata skarbową 34 zł oraz koszty zastępstwa procesowego 600 zł (§ 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.)).

A ponieważ powodowie wygrali proces w blisko 95%, należał się im zwrot całej tej kwoty.